

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010573
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného G. V., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.4.2017, č.k. 24PP/20/2017-20, na neverejnom zasadnutí dňa 13.7.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. V., narodeného X.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 26.4.2017, č.k. 24PP/20/2017-20 súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného G. V. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdený G. V. podal na Okresný súd Trnava žiadosť o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany v konaní spisová značka 2T/21/2015, v ktorom mu bol podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky 4 mesiace, so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že odsúdený bol do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou premiestnený dňa 31.3.2015, jeho správanie a vystupovanie počas výkonu v predchádzajúcom ústave bolo hodnotené kladne. V terajšom ústave bolo správanie a vystupovanie odsúdeného na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, ale aktívne sa zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá kvôli opakovaným súdnym trestaniam a častému požívaniu alkoholu, možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmieňané prepustenie a ústav na výkon trestu odňatia slobody ho odporúča podmieňane prepustiť. Súd v odôvodnení svojho uznesenia ďalej uvádza, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky podmieňaného prepustenia. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného (keďže bol odsúdený 3-krát súdne trestaný) má súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený mal možnosť po uložení podmieňaného trestu preukázať, že uložený trest splnil svoj účel, napriek tomu sa v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby dopustil násilnej trestnej činnosti voči bratovi.

Proti uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trnava podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie odôvodnil tým, že je onkologický pacient, choroba nie je vyliečiteľná vo výkone trestu odňatia slobody, bol aj preto prepustený na prerušenie trestu na 1 mesiac, vo výkone trestu je prvýkrát, chcel by začať nový život. Sudkyňa nebrala ohľad na jeho zdravotný stav, na to, že sa po prerušení vrátil späť do výkonu trestu. Počas prerušenia sa nedopustil žiadneho trestného činu, nepožíval alkoholické nápoje, nedostal sa do sporu s bratom. Preto nemusí byť obava z pokračovania v trestnej činnosti.

Podľa § 66 ods. 1) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu Okresného súdu Trnava, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia, teda vykonanie príslušnej časti trestu odňatia slobody, ktorou sú v prípade odsúdeného dve tretiny; túto podmienku splnil dňa 12.3.2017. Rovnako správne prvostupňový súd posúdil, že odsúdený nespĺňa tú podmienku uvedenú v § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorej súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť. U odsúdeného je vyššie riziko sociálneho zlyhania. Od odsúdeného nemožno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život, záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru krajského súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať proti spoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami. Podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, odsúdený mal možnosti preukázať že trestná činnosť bola ojedinelé vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom, boli mu uložené podmiennečné tresty, napriek tomu sa opakovane dopustil trestnej činnosti, je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd dodáva, že zo spisového materiálu nevyplýva že by svoju žiadosť o podmiennečné prepustenie odôvodňoval práve zdravotnými problémami, ani ich neuviedol na verejnom zasadnutí ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o jeho žiadosti. Preto nie je namieste sťažnosť voči sudcovi okresného súdu v tom zmysle, že sa s týmto jeho argumentom nevysporiadal pri rozhodovaní. Krajský súd však dodáva, že ochorenie na ťažkú chorobu nie je samo o sebe dôvodom na vyhovie žiadosti o podmiennečné prepustenie. Takúto situáciu rieši práve ustanovenie § 412 Trestného poriadku. Podľa správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody (hodnotenie odsúdeného) bola táto možnosť u odsúdeného využitá a práve za účelom poskytnutia adekvátnej liečby bol výkon trestu u odsúdeného prerušený.

Čo sa týka ďalšieho argumentu a to že sa počas prerušenia výkonu trestu nedopustil trestnej činnosti, nedostal sa do sporu s bratom, že chce začať nový život a že nie je u neho obava z pokračovania v trestnej činnosti, krajský súd uvádza, že je možné veriť odsúdenému keď písomne deklaruje že zmenil prístup k životu. Treba však upozorniť, že bezproblémové správanie sa odsúdeného počas prerušenia výkonu trestu samo o sebe nemôže byť dôvodom na podmiennečné prepustenie, ak by totiž odsúdený nedodržiaval podmienky prerušenia, niesol by za to následky v podobe odvolania prerušenia výkonu trestu, zároveň ak by sa dopustil trestnej činnosti bol by za ňu trestaný. Najmä však treba uviesť, že podmiennečné prepustenie nie je jedinou a poslednou šancou, akú odsúdený má. Podstatné najmä bude, aby si uvedomil vplyv závislosti od alkoholu na jeho trestnú činnosť. Ak je jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti a prístup k svojim povinnostiam naozaj úprimný a zodpovedný, tak ako to písomne uviedol, môže ho prezentovať a prejavovať do činov po vykonaní trestu odňatia slobody tak ako mu bol uložený. K čestnému prístupu patrí aj prevzatie zodpovednosti za svoje správanie v minulosti a

najmä znášanie následkov. U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmieneného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Ako už bolo tiež vyššie uvedené, jednou z predpokladaných podmienok na podmienené prepustenie je aj splnenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Je plne v súlade so zákonom zohľadňovať jednak správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale aj charakter trestnej činnosti a osobu odsúdeného, vrátane jeho trestnej minulosti, pri rozhodovaní o tom, či je možné odsúdeného podmienne prepustiť.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného G.R. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.